

[Niels Andersen.]

Derfor må vort krav om en inddragning af renten af de samfundsskabte værdier til udskydelse af skatterne gennemføres. De love, der i den henseende er gennemført — her tænker jeg på loven om grundværdistigningsskyld og loven om ejendomsbeskatning i byerne — vil bidrage til en udvikling i den rigtige retning. Men jeg ønsker at understrege, at såfremt de pågældende love ikke er tilstrækkelige til at inddrage renten af den fremtidige værdistigning i jorden, må vurderingerne ændres, således at de kommer i overensstemmelse med de faktiske handelspriser.

Vi hilser med tilfredshed, at regeringen agter at gennemføre det af indenrigsministeren i sidste samling fremsatte lovforslag om bortsalg af jord i offentlig eje. Det vil gøre det muligt at erhverve en boplads eller en grund til erhvervsudøvelse uden købesum, blot ved at man påtager sig den forpligtelse at svare rente af den til enhver tid værende jordværdi.

I forlængelse af denne lovgivning vil det være ønskeligt, at man også får gennemført en lovgivning, som gør det muligt, at jord i privat eje kan overtages på de samme vilkår.

Med den stigning i jordværdierne, vi i de sidste 2 år har været vidne til, må det være indlysende for alle, at dette problem skal løses. Såfremt man ønsker at skabe et samfund, hvor landets borgere i højere grad kan få lov at beholde udbyttet af deres arbejde, er der ingen anden vej at gå. En videre lovgivning på dette område vil medføre, at skatterne i stigende takt kan afløses af jordrenten — at landets jord kommer i den bedst mulige anvendelse — og at udbytningensmulighederne på dette felt forsvinder. Ungdommen vil blive stillet mere lige med landets ældre medborgere, fordi gældsstiftelsen og den dermed følgende byrde formindskes. Og man når frem til et mere retfærdigt grundlag for de offentlige midlers tilvejebringelse, end tilfældet er med vort nuværende indkomstskattesystem.

Det er ikke nok, at man påtænker en skattereform for vort indkomstskattesystems vedkommende. Der er vid politisk enighed om, at de urimeligheder, der er i dette system, skal fjernes, men hovedsynspunktet må være, at man må tilstræbe en

afvikling af systemet, fordi det beskatter arbejde, flid og dygtighed. Vi må efterhånden nå frem til det retfærdige system, som grundskyld er, hvor man svarer en afgift, der står i forhold til den jordværdi, man har ejendomsret til.

Vi vil for retsforbundets vedkommende medvirke til at gennemføre en skattereform, der fjerner de værste urimeligheder i vort indkomstskattesystem, således at vi kan komme frem til en proportional skat — en lige skat — således at sambeskatningsproblemet løses, og således at de indtægter, der ingen skatteevne har, fritages for skat.

Retsforbundet vil også være med til at fjerne den gevækst i vor skattelovgivning, der vedrører ungdomsopsparingen. I forbindelse hermed kan det være nyttigt at appellere til vore pengeinstitutter om at medvirke til en opmuntring af den ungdom, der sparer op, ved at hæve indlånsrenten for sådanne konti.

For de indirekte skatters vedkommende må vi søge at komme frem til en begyndende afvikling af den urimelige tøjsskat, der jo særlig tungt hviler på familier med børn. Denne skat rammer urimeligt, fordi den er lagt på varer, der er nødvendige for alle. Vi ønsker fortsat at medvirke til en skattelovgivning, der opmuntrer til øget indsats og øget produktion, og vi anser det derfor for en nærliggende opgave at lette skatten på de områder, hvor den særlig tynger arbejde og forbrug.

Med de stadig stigende indtægter, der flyder til staten gennem beskatning af motorkøretøjer, er det rimeligt at fremsætte den tanke, om ikke tiden er inde til at fjerne skatten på de områder, hvor denne beskatning betyder en forøgelse af transportudgifterne og dermed omkostningsniveauet. Jeg tænker i denne forbindelse på de varevogne, som efterhånden mange landmænd og håndværkere og lignende erhvervsudøvere betjener sig af. Man må se i øjnene, at varevognene i dag har afløst tidligere transportmidler som f. eks. hestekøretøjer, som jo ingen tænkte på at belægge med nogen skat. Det må være nødvendigt for lovgivningsmagten at følge med i udviklingen også på dette område og ikke hæmme erhvervsudøvelsen ved opretholdelse af den tyngende beskatning.

I det hele taget må man erkende, at